

ALEGĂTORUL LIBER

Prețul abonamentului: Pe an 15 L. — Pe șase luni 7 L 50. b.
Pentru străinătate se adaugă costul transportului.
Prețul anunțurilor, 20 bani linia.

APARE LUNIA, MERCURIA SI VINERIA

Abonamentele se fac în București, Strada Biserica Ionii.
In districte la dd. Corespondenții.
In străinătate la biourile postale. — Scrisori nefrancate se refușă.

4.000 ESEMPLARE

Acei din dd. abonați ale căror abonamente au expirat în ziua de 23 Iuliu, fără să și le fi renouit, sunt încunoscințați că, dacă nu vor binevoi a se grăbi cu trimiterea costului, ne vom vedea siliți a le suspenda trimiterea diarului.

București, 29 Iuliu 1875.

Am arătat, într'unul din numerile precedente ale diarului nostru, miserabila stare în care se găsesc țeranii, și idosa desperare în care îi aruncă diilnica urmărire a perceptorului. Am arătat asemenea cum aceste creaturi orobsite recurg la mișlocele cele mai extreme spre a pute face față impozitelor nesfirșite ce-i compleșesc. Am arătat înfine cum imensa majoritate a ruralilor este redusă la o miserie abominabile. Nu am dis însă nimic relativ la populațiunile muncitoare de prin orașe.

Dacă vom lua ca exemplu capitala, vom constata, cu durere profundă, o completă identitate de suferințe. Doi mișloce de existență, doi artere de câștig, mai cu seamă, erau deschise clasei muncitoare: cultura tutunului și specularea beuturilor spiritușe. In București, populațiunea mărginașă, putem afirma, mai că nu avea altă meserie. Ce a făcut guvernul și din aceste mișloce de existență ale sârmanului? A înființat monopolul, a înființat licența.

Oameni cari, din mica lor copilărie, nu au avut altă specialitate decât cultura tutunului, au văduț unica lor ocupațiune, singura lor speranță spulberate. Mulți cetățeni reușiseră, printr'o asiduitate laudabile, să rădăce această ramură a industriei noastre naționale la o adevărată perfecțiune. Tutunurile noastre indigene de calitate superioară erau căutate chiar în Turcia, patria acestei plante, și riuri de bogății curgeau pe fie-care an în România. Resultatele strălucite, beneficiile imense la cari dedese loc această cultură, făcuse ca capitaluri considerabile să se îngagieze cu o încredere imensă în această bănoșă întreprindere. Proprietarii cei mici, lipsiți de capitaluri îndestulătoare, recurgeau la grevarea ipotecară a fondurilor lor, și ast-fel, mai totă populațiunea mărginașă a principalelor orașe din țară, se dedese fără rezervă la plantarea tutunului.

Promulgarea legii monopolului a ucis, de-o-dată și împreună cu una din industriile cele mai înflorite, miș de capitaluri îngagiate cu atâtea sacrifi-

cie. Din recolta cea mai strălucită, recolta anului 1872, regia, această concepțiune funestă, nu a creat decât o infinitate de procese, cari toate s'au rezolvat în detrimentul și în ruina nenorociților cultivatori.

Suburbiele extreme ale Capitalei, locuite mai toate de muncitori de pământ, au suferit atât de mult prin crearea monopolului, încât nimic nu mai poate să repare golul teribile pe care l'a creat în averea și existența lor. Acei cari voesc să se convingă de acest dureros adevăr, nu au decât să străbată mahalaua Barbătescului-Noi și Barbătescului-Vechiu. Mai toate proprietățile acestor nenorociți cetățeni sunt puse în vânzare de către perceptor. Căci cu ce să plătescă dările considerabile către fisc, când profesiunea care le procura și mișlocele de existență și posibilitatea achitării atâtor greutăți, nu le mai este permisă astă-zi? Miseria lor este atât de pronunțată, încât aceste infortunat fiițe își vęd căsuța scosă la licitațiã pentru câți-va lei pe cari îi debitează fiscului, fără ca să aibă de unde să agonisescă această modică sumă. Nimic nu le a rămas, nici speranță, nici ajutor! Proprietățile lor, incongiurate de grădini în cari altă dată înflorea tutunul, sunt astă-zi veduve de or ce plantațiune. Pe doi pogone de pământ, ce poate un muncitor să cultive? Ele erau proprii unei plante care dedea beneficii considerabile în proporțiune cu locul ce se explota. S'a ucis și individul, s'a ucis și cultura, s'a ucis și industria!

Acei cari au vii nu le mai pot cultiva, căci rodul nu mai are prețiu: licența l'a paralisat, și convențiunea comerciale îl va stinge. Acei cari trăiau cu produsul unei cârciumișore, în care își agoniseau micul produs al laborișsei lor munci, sunt copleșiți astă-zi de o dare considerabilă, licența, de sub care nu se pot rădica.

Am schițat aci, într'un mod cât se poate de succint, calamitățile cari bântuesc întręga clasă muncitoare. Nu găsim însă nici destulă forță în cuvintele noastre, nici destule colorii cu cari să putem depinge atâtea miserie! Dără atâtea suferințe nu sunt suficiente regimului! Orașele toate și Capitala, în speciale, mai îndură desfrânarea unei administrațiunii orbe și a unor bandiți turbați de impunitate, cari le provocă, le despoiă și le ciomăgeșc.

Așa dără toate par dispuse pentru sleirea ultimului suc de viață care a mai rămas în vinele României. Miseria la ușa tuturilor, miseria pretutindenii, și în fața ei nesașiul fără sfârșit

al favoriților, al șarlatanilor și al bandiților. Crud contrast! contrast plin de învățăminte pentru un popor care a abdicat de la viața civică, pentru o națiune care a lăsat în capul afacerilor publice oameni cari îi batjocoresc durerea, îi vënd și îi predă interesele!

Cei ce ne guvernă, venind la putere, n'au avut decât un scop: a și forma o cameră care să nu cuteze să le dăca nimic. Ei au isbutit. Mai multe operațiuni i-au adus la acest rezultat. Cea d'antăiu este formarea listelor electorale. Primarii, sub direcțiunea d-lui ministru de interne, au înscris în liste sêu au șters din ele pe cine le au placut. Puterea executivă n'are nici un control. Dacă se fac ore cari contestațiuni la tribunale, începe o a doua operațiune, cea mai însemnată din toate, prin presința d-lui ministru al justiției și a procurorilor la telegraf. Procurorile se infacișeză la ora fisată la biuroș. Șeful stațiunii telegrafice îl anunță. Cel de la București răspunde că d. ministru scrie nota. Firul electric vorbeșce:

«Aci ministrul justiției.

«Domnule procuror,

«Cunosești controversa care există asupra dreptului electorale al contribuabililor ce plătesc 80 de lei în district. Sciți că în 1870 înalta curte de casațiune și de justiția, în secțiuni unite, s'a pronunțat în sensul admiterii lor în colegiul III. Mai sciți asemenea că, de repetate ori, camera a respins contestațiunile alegerilor ce se faceau, pe motivul că rēu ar fi votat în colegiul III cei ce plătesc 80 de lei în district. Vē atrag cea mai serișșă atențiune asupra acestui punct, ca, ivindu-se asemenea contestațiuni la acel tribunal, să sciți în ce sens au să fie rezolvate, sub răspunderea dv.»

Procurorile se înclină și plēca.

Ne aducem aminte de un nenorocit procuror, care s'a dus la biuroul telegrafic în frac și mânuși albe ca să vorbeșca cu ministrul justiției despre drepturile electorale. Atât de mare e supunerea în această materie!

A treia operațiune este cea mai complicată, dără este și cea definitivă. D. ministru de interne depeșeză prefectului numele favoritului sêu, și i pune la dispozițiune toate forțele districtului spre a l face să triumfe. Candidatul se duce și el la fața locului cu câte-va sute de galbeni în pungă, dacă e cu dare de mână, nu ca să publice ver-o profesiune de credință, pe care nu scie s'o facă, ci ca să găsescă cărauși pentru transportul arestanților și ca să prepare cele trebuincioșe pentru banchetul de succes, de care este sigur mai dinainte.

Așa s'au format cele doi majorități legislative cari ne-au pus pe spate legile cele mai nesăbuite: legea licențelor, a monopolului tutunului, concesiunea Ploesci-Predel, convențiunea austro-ungară, împrumutul Bleichröder, etc.

Ne ajunge! Este timpul să ne de-

șteptăm. Luptele electorale reneșc. Cetățeni, la postul nostru!

Guvernul s'a milostivit să convōce câte-va colegie. Va mai convoca și altele. Să ne facem datoria dând pept-arbitrariului, ilegalităților, nu numai cu vorba, ci și cu sufletul, cu toate puterile ce ne însulă iubirea de țară. Ne ajung suferințele ce ne-a; făcut să tolerăm un guvern impus, care a sleit toate forțele vii ale României. Ne ajung atâtea legi injuste și atâtea imparate nesocotite. Banul ce câștigăm nu mai este al nostru, ci al străinului, al cui este și acest guvern. Lucrăm și și noște nu pentru noi ci pentru alții. Este timpul să ne gândim și la noi, la copiii noștri, la mult încercata noastră țară. Sus! să opunem dreptul nostru contra nedreptului, contra nelegii care ne sugrumă d'atâtea timp!

Destul și-au bătut joc de țară acești câți-va oameni ce se numesc miniștri, cu acele câte-va rude și favoriți, pe cari i-au căpētuit prin funcțiuni, și cu acei câți-va oameni chiamați să ne facă legi prin ajutorul bătăielor și presiunilor de tot felul, esercitate în ultimele alegeri!

Dreptul este cu noi. Cetățenul are libertatea garantată de Constituțiune spre a și alege pe represintantele care să lucreze în numele sêu. Guvernul nu are acest drept. El e controlatul, servitorele cetățenului, nu e stăpânul. Să ne esercitam dăr drepturile noastre de stăpân!

Colegiile declarate vacante sunt:

Pentru senatori:

Dorohoi și Olt, colegiul I. Alegerile se vor face la 17 August.

Cahul, colegiul II. Alegerea se va face la 19 August.

Pentru deputați:

Argeșiu, Prahova, Râmnicul-Sărat, Fălciu, Roman, colegiile I. Alegerile se vor face la 17 August.

Mehedinți, colegiul II. Alegerea se va face la 19 August.

Ilfov, Bacău, colegiile III. Alegerile se vor face la 21 August.

Mehedinți, Tecuci, colegiile IV. Alegerile de deputați se vor face la 29 August, éra alegerile de delegați la 17 și 18 August.

DIN AFARA

Adunarea națională din Francia a votat bugetul în pripă. Cu totă această grabă, Camera nu a putut să sffrșescă ordinea de și îngreuiată de afaceri de interes locale. După ce a admis pe cele mai urgente, ea a decis să mai țină o ședință, dăr limitând discuțiunea numai la proiectul de lege relativ la construirea drumului de fer care încinge Parisul.

Discursul d-lui Laboulaye a fost foarte bine primit de toate nuanțele stânger. Și n adevăr, el este un discurs programă destinat a domoli impaciênțele unora, a

reda curagiul altora, d'ér mâi cu sémă a pune fr'eu relei voințe a acelora cari se încercă, într'un mod făciș și prin miq-lóce peđișe, să paralizeze progresul instituțiunilor republicane în Francia. Tóte nuanțele stánge, prin organul d' lui Laboulaye, au ar'etat într'un mod categoric că doresc consolidarea acestor instituțiuni, și că de la servirea lor cu sinceritate va depinde și sprijinul ce vor da ministerului la viit'orea sesiune.

O telegramă plecată din Bosnia anunță că insurecțiunea Erzegovinei ar fi aprópe potolită. Trupele turcesci în ciocnirile ce au avut cu insurgenții ar fi fost victorioase. Episcopul catolic din Mostar, a cărui intervențiune pe l'engă coreligionarii s'ei a fost solicitată de guvernul otoman, a reușit să i decidă de a se retrage din rândurile insurginților și de a 'și căuta de trébă.

O depeșă din Constantinople anunță că un decret imperial, cu data de 1 August, a ordonat începerea imediată a lucrărilor pentru construcțiunea liniilor ferate a Asiei-Minóre, și în special a liniei principale de la Constantinopol la Belgrad. Sultanul va lua asupra 'i cheltuelile acestei întreprinderi. Noutatea este fórt sigură, fiind-că avem sub ochi chiar epistola pe care Sublima Pórtă a adresa t-o marelui vizir în privința acésta.

Electiunile parlamentare în Grecia s'au petrecut în modul cel mai pacinic. D. Tricupis și mai mulți din colegii s'ei figuréză p'ntre cei aleși. Primele sciințe pe care le transmite telegraful, ne dau certitudinea că partidul noului minister Tricupis va avea o majoritate îndestulătoare cu care va putea să funcționeze într'un mod regulat. Véchiul cap al cabinetului, d. Bulgaris, a fost reales în insula Hydra.

Principele Serbiei, Milan Obrenovic, s'a logodit cu domnișóra de Keesko.

În călătoria sa la Viena, el a fost priimit în audiență de către Imp'ratul Francisc-Josef.

Comitele Andrassy a asistat la acésta audiență. Cu tótă logodna principelui Milan, care pare a fi fost, dupe unii, unicul scop al călătoriei s'ele, tóte diarele atribue acéstei călătorii un caracter oficiale și o importanță politică.

Dupe o depeșă particulară a *Gazetei de Augsburg*, principele Serbiei nu ar fi venit în Viena decât spre a întreba pe guvernul Imperatului consiliile cari comportă situațiunea critică în care se găsește actualminte. *Diarul Fremdenblatt* nu 'și esplică acésta subită resoluțiune, decât în evenimintele cari au avut loc în Serbia, unde pasiunile politice, în urma electiunilor, sunt din nou în frém'entare.

Die Presse, din contră, crede că mișcarea din Erzegovina a neliniștit pe principe, numai pentru că ar dori să cunoască intențiunile cabinetului din Viena, în cazul când acésta mișcare s'ar întinde și asupra teritoriilor vecine.

Alté versiuni merg mai departe. Ele atribuesc Serbiei intențiunea de a obține nu numai fortoreța Zvornick, dar chiar anesiunea cu Serbia a Erzegovinei și a Bosniei creștine. Este inutile să urmărim foile vienese în tóte ipotesel'ele pe cari le fac, d'ér nu este de prisos să adăogăm că presința principelui Milan la

Viena în momentele prezente este un eveniment politic de óre care importanță.

Diarele clericali din Francia au primit de la Hendaye sciri telegrafice cari par a infirma ultimele învingeri suferite de carliști în Navarra. Ast fel, la Villareal, generalul Quesada, în capul a 16 bataliuni și a 700 călări, n'ar fi reușit de cât a pune mâna pe orași și de a l'arde, fórá însă să atingă pozițiunile inamice stabilite pe înălțimi; că, în finé, ar fi fost nevoit să se retragă, cu o perdere de doé sute morți și 800 răniți în fața eroismului carliștilor. Tot aceste foi anunță că o colonă alfonistă, eșind din Logrono, a ars recoltele de la Viana, Ajon și Alonda; d'ér ele păstréză o tăcere absolută asupra luărei Vianei și asupra luptei sângeróse care a preces succesul trupelor liberale. Într'un cuv'ent, din chiar aceste relațiuni se vede limpede că don Carlos, de aprópe supraveghiat la est de Estella și amenințat la nord de Alava, a căd'ut în tóte tentativele s'ele de diversiune.

Asediarea fortului de la Seo d'Urgel, unde comandă fanaticul marchis de Liz zarraga, continuă fórá nici un incident. Liberalii sunt stăpâni pe orașiul d'Urgel, d'éră nu l' pot ocupa. În adăstare, ei s'au stabilit pe calea Andorre, pentru a tăia asediaților or ce retragere spre Francia.

Primim de la mai mulți dd. studenți din Universitatea de aci următórea scrisóre, pe care ne grăbim să o dăm publicității. Tótă lumea 'și aduce aminte că mai mulți junți israeliți din capitală au publicat în colónele *Diarului de Bucuresci* un articol asupra cestiunei evreilor în România. Acel articol, care presinta cestiunea din punctul de vedere al intereselor israelite, a întâmpinat răspunsul ce publicăm și care a fost înserat în fóia d-lui Marsillac. Studenții români au adus lucrurile pe adev'ratul lor t'ér'm și au discutat în vederea intereselor române.

Étă răspunsul lor :

Domnule Redactor,

Ce ați dice dv., cari sunteți frances, când ați auđi nencetat repețindu-se „prusian frances“, „bavares frances“, saxon frances“ ?

Negreșit că logica v'ar face să protestați contra unei atât de stranie împ'erechiări de cuvinte; și decă ați lăsa să vorbescă și simțimintele dv. patriotice, protestarea profesorului de literatură ar lua expresiunea unei profunde indignațiuni.

Permiteți-ne și noé, d-le redactor, cari suntem români și numai români, să încercăm aceleasi sensațiuni când auđim repețindu-se atât de des, chiar în colónele *d'iarului* dv., cuvintele „jidov român (juif roumain)“.

În numele logice, în numele simțimintelor patriotice, în numele propriei dv. cuvinte că „jidovii sunt înainte de tóte jidovi și vor să rămăi jidovi“, v' rugăm să priimiți și cuv'entul nostru, al *tinerilor români*, în discuțiunea ce s'a deschis în colónele *d'iarului* dv., asupra celei mai însemnate cestiuni care agită de cât-va timp România și care, sperăm, peste pușini ani va agita tótă Europa, în interesul justiției și al binelui popórelor.

N'am fi luat parte la acésta discuțiune, care se face între nisce străini în s'ema noastră, nu ne-am fi amestecat póte în acésta certă pentru f'egiele ce vor să le rupă din corpul României, decă ea nu s'ar întempla în nisce împ'egiurări excepționale. D'ér astăzi, când jidovii din Bucovina, atât de strins legați cu cei din România, ultragiéză în modul cel mai nepomenit simțimintele naționalii românesci; astăzi, când, puternici în Austria prin înfriurarea lor financiară, voesc să ne dicteze legi și în România, ajutați de guvernul Austro-Unguresc; astăzi, când, prin căi cotișe, caută să

nemicescă tóte garanțiile puse în legile n'ostre contra încălcărilor lor; astăzi, când o poporațiune jidovescă de patru-sute-mii suflete, într'o t'éră de cinc' milioane locitori, nu face decât a consuma și a specula în folosul s'eu exclusiv producerea națională, fórá a produce și ea absolut nimic; astăzi, în fine, când acésta invasiune perfidă, dupe ce a redus în cea mai deplorabile stare poporațiunile rurale de peste Milcov, ne declară rebel în t'éră la noi înșine, și voesc să se impuiă prin influințe germane și austriace; astăzi, dicem, când ne vedem isbiți de elementul jidovesc în demnitatea noastră, în simțimintele n'ostre de conservațiune națională, în preocupările n'ostre de bună stare și de prosperitatea poporațiunilor române, permiteți-ne, d-le redactor, să ne facem expresiunea indignațiunei și nelinișcei generale.

Să nu viă jidovii din România cu ademenitóre protestări de inocența lor în purtarea jidovilor din nenorocita noastră Bucovina. Jidovii ei înși voesc să fiă și să rămăi toți solidari în tótă lumea : ei forméză o *alianță universală israelită*, au o organizațiune *universale*, care 'i face să lucreze în tot-dé-una în înțelegere, fórá a se desmiinți nici o-dată, fie unii în Europa și alții în Australia. Laudă lor pentru o asemenea adev'rată organizare de castă; însă și popórele sunt în dreptul lor când se păzesc și se ap'ără de lucrarea pernicioasă și înviersunată a unei asemenea organizații.

Să ni se erte o legitimă indignațiune când auđim pe jidovi, precum aceia ce scriu în numărul dv. de la 4 Iuliu (s. n.) dic'end că „și iubesc sinceramente t'éra.“

Mai întâiu, acésta t'éră nu este și nu póte fi a jidovilor, ci numai a noastră a românilor; și tocmai ea să póta rămânea t'éra românescă, o ap'ărăm contra încălcărilor cutropitóre ale jidovilor. Decă jidovii au o t'éră, aceea nu póte să fie decât Palestina; numai acolo ei pot dice : Suntem în t'éra noastră. Ori unde aiurea ei sunt și se mântin străini; ori câte drepturi ar avea, „ei sunt mai înainte de tóte jidovi și vor să rămăi jidovi“, dupe cum diceți dv. înși-v'ă, d-le redactor; ei nu se contopesc în nici o naționalitate : în Francia, în Engiltera, în Germania, unde se bucură de cea mai perfectă egalitate de drepturi, ei nu devin nici francesi, nici englesi, nici germani, în miq-locul t'erei care 'i îmbrăcișeză ea și pe fiii ei legitimi : sunt și rămân jidovi și numai jidovi.

Ei d'ér nu pot să aibă iubirea de t'éră, simțim'entul de patriă; nu iubesc decât câștigul ce l' găsec în cutare s'eu cutare t'éră. Cum în adev'er membrii aceleasi *alianțe universale israelite* ar putea să fie patrioți prusiani în Prusia și patrioți francesi în Francia, când ei, ori unde ar fi, nu trăesc de cât ca jidovi pentru *casta* lor *universale*.

Da, ei iubesc România, însă cum iubesc o mida mugurul de care se acată, cum iubesc carul trunchiul în care p'etrunde; și se revoltă, se agită cu înversunare contra obstaculelor care 'i opresc de a suge toți mugurii și de a r'ode p'ên la inimă arborele mânos al României. Ecă ce este iubirea lor.

Ca să vedeți, d-le redactor, că numai nelinișcea de sórta t'erei și o convingere profundă ne fac să vorbim ast-fel, amintiți-v'ă ce au fost în ultimul rebel jidovii pentru Francia, scumpa și generósa noastră soră și bine-făc'tóre.

Cine compunea acele cărduri funebre, corbi câmpilor de bătăiă, urmând armatele prusiane p'ên în inima Franceiei? Jidovimea din Alsacia francesă.

Care a fost prima cugetare a celui ce este cea mai înaltă expresiune a castei jidovesci, ajung'end la guvernul Franceiei? În momentul când patria era în cel mai suprem pericol, când o treime din Francia fumea de sânge și incendiu, d. Crémieux nu consideră nimic mai urgent de făcut decât de a da drepturi jidovilor din Algeria; el aprinse ast-fel rebelul civil în marea și avuta posesiune francesă, pe când patria era deja sf'esiată de cea mai teribilă și mai crudă invasiune.

Nu vorbim de óre cari rare excepțiuni, cari și acele nu pot să existe decât într'un cât cel care face excepțiunea a rupt cu principiile fundamentali ale castei jidovesci.

Considerând imensa generalitate, ne raportăm la rolul și la acțiunea jidovilor în genere în societate.

Ore decă ei ar fi susceptibili de a se identifica cu o națiune, cu interesele, cu simțimintele ei, de a se naturalisa în fine, ar mai exista cuv'entul *jidov* ?

Un român, un italian, un german chiar, se stabilesc în Francia, spre esemplu, dob'ndesc împ'am'enteniunea, și, dupe o generațiune s'eu doé, fa-

milia sa forméză un corp omogen cu marea familiă francesă, este francesă și numai francesă. Jidovul nici-o-dată. El rămâne jidov; pentru d'ensul împ'am'enteniunea nu însemneză decât beneficiarea de óre-care drepturi, pe cari alt-fel nu le are.

Si nici că póte să fie alt-fel pentru nisce ómenii cari nu au patriă, cari nu vor să aibă patrie. V'aduceți aminte cu câtă căldură oraculi *alianței universale israelite* au combătut idea de a se transporta în Palestina jidovii persecutați în Rusia. Să suferă și să pacienteze jidovii din Rusia, diceau oraculi lor, căci va veni ziua când vor dob'ndi și acolo egalitate de drepturi. Ei d'ér nu caută o patriă, ci drepturi; nu pot să iubească o t'éră în care sunt persecutați, ci voesc esercițiul unor drepturi pe cari să le póta pune în serviciul prosperității și puterei castei lor *universale*. Ei nu voesc să fie concentrați într'o t'éră, ci se resp'ndesc peste tot pământul, pentru ca mai vast să fie câmpul lor de esplótare. Dedați exclusiv la specularea mucei popórelor în miq-locul că-roră se introduc, este natural să nu póta trăi fórá acest element de speculă. Reduși a 'și retrage resursele din propria lor muncă rep'artită dupe cum este la națiunile constituite, ei cad în lenesa miseriă ce se observă astăzi la Jidovii din Palestina.

Scopurile castei jidovesci, desveluite prin opunerea la emigrarea în Palestina a jidovilor persecutați în Rusia, s'au dat pe faciă într'o ocaziune cam analogă și în România.

Cunósceți vastul proiect de emigrarea jidovilor din România în America. Ei bine, care este numărul jidovilor emigrați și mai cu sémă rămăși în America, unde se bucură de cea mai perfectă egalitate de drepturi? Ni se vor putea óre cita de-ce din cele patru sute de mii ce furnică în România ?

Idea acéstei emigrări era întemeiată pe alte motive decât ale celei proiectate în Rusia. Acolo motivul era persecuțiunile, suferințele; aci era dorința d'a împugina numărul jidovilor, în speranța că cei cari vor rămânea vor dob'ndi mai lesne egalitatea de drepturi. Cu tóte acestea *alianța israelită universală*, fanatică în credințele s'ele ca ori ce castă, díse : Să mai rabde, să mai ascepte; va veni ziua când toți jidovii vor dob'ndi egalitate de drepturi, și atunci bogățele t'eri de la garele Dunărei vor deveni posesiunea de fapt și de drept a n'emului lui Israel.

Jidovii ocupă deja în mare majoritate orașele din Moldová; înseși satele sunt aservite usurei lor prin rachiu, prin bau și samsarlic de tot felul. Pe fie-care ei ei se'ntind în tótă România al caparându-și orașele mai cu sémă. Înaintea lor comercial românesc se stinge, căci, pe când Români sunt reduși la propriile lor puteri, jidovii au concursul puternic al unei caste universale; cea mai avută din lume. Pe fie-care ei auveea Românilor trece în mâna jidovilor, precum și orașele românesci adjung să fiă orașe jidovesci. În momentul d'ér când vor dob'ndi egalitate de drepturi, vor fi stăpâni t'erei; căci orașele guvernă t'éra, și aveea în acest secul este stăpâna societăței.

Ecă prin ce raționament casta care a devenit un flagel pentru omenire în genere, și pentru România în particular, se mântine în România, înmulțesc din ce în ce numărul membrilor ei în tótă întinderea t'erei, și în același timp strigă și protestă la tóte puterile lumesci că aci adaptii s'ei sunt persecutați și nenorociți.

Nu venim să mai repetim eroșea, de atâtea ori comisă p'ên astă-đi, că jidovii din România sunt barbari, sunt murdari, pórtă perciuni, caftan, etc. și de acea nu le putem acorda egalitate de drepturi cu români. Nu vom dice asemenea că în relațiunile dintre d'ensii sunt imorali și corupți din contră.

Ii combatem însă și i vom combate din tóte puterile, din punctul de vedere național și social. Vedem într'ensii un mare pericol pentru naționalitatea și t'éra noastră, și nisce agenți disolvători pentru societate.

Nu sunt barbari; nu este în România nici un jidov, chiar din cei mai sdrențeroși, care să nu scie scrie și citi în limba sea (cu dialect german); nu este mai nici unul care să nu ajbă din cărțile castei noțiunii de sciințele cele mai neap'erate vieței.

Sub borfele lor sdrențeroșe și murdare, cele mai adesea, de setea câștigului ér nu de lipsă, ascund nencetate îngrijiri igienice.

Între d'ensii se adjută și nu se t'eresc în cooperare și desfr'ânări; au chiar mari virtuți domestice.

Vedeți, domnule redactor, că judecăm cu at'ăta sânge rece, încât facem apologia membrilor

castei pe care trebuie să o combatem din toate puterile, din punctul de vedere național și social.

Dér toate calitățile jidovilor sunt un bine exclusiv numai pentru densii și o armă teribilă și destrugătoare contra populațiilor printre cari pëtrund.

Cultura lor intelectuală relativ înaintată, unită cu vicienia recunoscută și cu tenacitatea extraordinară a nămului, le servesc, în mijlocul populațiilor rurale române, a surprinde buna credință, a măguli slăbiciunile, a ajuta și a încoragă viciurile, a căuta în fie-care individ germele celei mai mici slăbiciuni, spre a-l desvolta până la pasiune, și rezultatul este esplătarea, sărăcirea și coruperea populațiilor, spre înăvufirea și prosperitatea jidovilor.

Ingrijitorii pentru condițiile lor de viețuire, lipsa lor de orî ce scrupul este monstruoasă când e vorba de condițiile de viețuire ale populațiilor din a căror esplătare trăesc. Prin bături falsificate, precum spirtosele falsificate cu vitriol, pâne falsificată și diferite alte falsificări, ruinază sănătatea consumatorilor, și abrutesc și degenează însăși rasa. O asemenea acțiune are un inductiv scop: acela al câștigului prin falsificări, și al aservirii prin abrutire.

Morală relativmente între densii, având virtuți domestice, ei introduc desordinea și imoralitatea în sinul societății în care pëtrund, fără a fusiona nici o dată cu densa. Speculând toate viciurile și toate slăbiciunile, au interes a le desvolta. Necumpetarea alimentează cu belșugare usura revoltătoare și curtagiurile imorale, în cari se scie că sunt pretendenți speciali.

Nu voim să vă dăm amănunte; vă însemnăm numai trăsăturile generale. Vă lăsam pe dv. să vă amintiți că chiar în Franca acea care solicită inocența spre a o arunca în braciile desfrânerii este jidovul; că acela care face să lucească sub ochii naivii ai țerancei câteva podôbe false, spre a dobândi în schimb podôba naturală, përul capului său, este tot jidovul; că acela care încoragă în genere viciurile și pe risipitori, spre a-l esplote în usură, tot el este.

Décă este o profesiune, un comerț facil și lucrativ el devine îndată monopolul jidovilor. Nu mai vorbim de România și mai cu seamă de România de peste Milcov, unde comerțul a devenit monopolul jidovilor; dér chiar în Franca, domniile redactore, unde sunt atât de puțin jidovi, ôre nu este cutare comerț monopolizat mai peste tot de jidovi? Comerțul giuvaerurilor, spre exemplu, în mânele cui este? Décă vre-un frances cutăză să întreprindă acest comerț într'un oraș unde este monopolizat, ôre jidovii ce se bucură acolo de cea mai perfectă egalitate de drepturi, nu se coalizează între densii și îl ruinază sêu îl depărtăză? Și asupra cui speculă acești giuvaerșii, de nu asupra muncii nenorocitului lapidar frances? Muncesce ziua și noptea sârmanul lapidar frances, într'un becîus eu într'un pod, pe când jidovul ce-l speculăză munca se resfață în bun trai și în lux. Asemeni fapte nu probăză ôre că jidovul rămâne tot jidov, că nu este susceptibil de a se identifica cu o națiune, că patria nu este pentru densul de cât în casta *universale* căreia aparține.

Și gândiți-vă, domniile redactore, gândiți-vă în Franca nu sunt de cât cinci-șeci-mii asupra unei populații de trei-șeci și șese milioane, și că în România, asupra unei populații de cinci milioane, sunt patru sute de mii de asemeni parașite, cari trăesc și se înăvufesc din esplătarea muncii popôrelor asupra cărora cad, din desvoltarea și specularea viciurilor și slăbiciunilor lor. Asupra 720 de francesi aveți un singur jidov; și noi, aci, avem un jidov asupra 12 români! Și Franca, înaintată în civilizațiune și puternică, pôte să-și fiă în frâu, pe când noi, înapoiți în civilizațiune și stat mic, ajungem a fi amenințați de densii în propria noastră patriă; ei ne declară rebel și chiamă în contră-ne amestecul puterilor străine! Ce ați dice dv., décă jidovii din Franca v'ar face acêsta?

Ș'apoi voii să le dăm drepturi? Dér noi ce devenim atunci?

Se repetă mereu frasa „emanciparea jidovilor.” Ar fi mai uman, mai ecitabile de a se urmări „emanciparea românilor” de jidovimea pe care Austria a deslanțat-o asupra națiunei noastre.

Se vorbesce de „persecuțiune religioasă.” Ei Dômn! mai vëduț-ați dv., d-le redactor, o națiune atât de tolerantă în cestiunile religioase, ca națiunea română?

Décă persecuțiunea religioasă mai este posibilă în secolul acesta, apoi ea nu pôte să viă decăt numai din partea jidovilor; ei singurii mai sunt organizați în castă în întraga omenire, pe basa re-

ligiunei lor; ei singurii mai împing credința religioasă pênă la fanaticism.

Décă este dér „persecuțiune religioasă” în România, ea vine numai din partea jidovilor.

Noi refuzăm acordarea unor drepturi, cari sunt un atribut al naționalității noastre și pe cari credem că nu le merită decăt aceia ce sunt susceptibili să se identifice pe deplin cu naționalitatea, cu patria noastră. Jidovii, urmând a ne ataca și a ne calomnia, vor să ia cu asalt aceste drepturi, și chiamă amestecul străin în ajutorul lor. Din ce parte vine dér persecuțiunea?

Ei pretind cu ipocrisia că sunt susceptibili de a se identifica cu naționalitatea și cu patria noastră; noi, considerând acțiunea lor în toate țerile din lume, judecăm că nu sunt susceptibili, și acêstă judecată a noastră este o sentință fără apel, căci singura națiunea română pôte să dispuiă de atribute, ce nu-i aparțin decăt ei.

Printre diferitele faze sub care se presintă cestiunea jidovescă în România, mai este încă una pe care n'o atinserăm: mulțimea jidovilor din România, prin limba lor, prin locurile de unde au plecat, spre a inunda România, aparține nemților. Influența pe care se întemeiază ei în pretențiunile ce fac, este influența nemțescă. (Dilele acesteia chiar, prin înfrîurirea Austriei, au dobândit suprimarea unor articole din legea poliției rurale, din legea licențelor și din legea monopolului tutunurilor, cari dădeau ôre-care garanții populațiilor rurale și comerțului român, contra acțiunii și încălcărilor jidovilor). Jidovii voesc dér să facă din nefericita Românie o mare colonie jidovescă, a cărei metropole va fi Germania.

Tôte simțimintele noastre protestă cu durere și cu nelinise contra unei asemenea perspective.

Cu toate aceste, nu vom căuta nici o dată în violință un remediu la atâtea rele ce vë semnalarăm. Credem din contră că violința din partea românilor ar asigura jidovilor un mai puternic și mai decis concurs din afară, și ne-ar crea mari dificultăți.

Voim însă o apărare pe atât de moderată, pe cât de stăruitoare și de energică a intereselor noastre naționale și sociale. Voim să scăpăm de proletariat și de degenerare sigură laborioasă noastră populațiune rurală, temelă și cea mai pură parte a naționalității române.

Voim o Românie a românilor cu orî ce preț, ér nu o Românie a jidovilor sêu a nemților.

Lupta pentru acêstă sântă cauză vom susține-o cu tărie și credință pênă în ziua când Europa întrégă va recunosce că popôrele au dreptul și datoră de a se apăra contra încălcărilor unei caste rêu făcătoare, pênă ce Europa întrégă va recunosce că jidovii nu se contopesc și nu se vor putea contopi în nici o națiune, pe cât timp vor păstra rolul lor de adepți ai unei caste *universale*.

Din espunerea ce vë făcărăm, d-le redactor, rezultă pentru noi ca cestiunea jidovescă va fi recunoscută peste puțin ani în totă lumea ca o cestiune națională și socială, a cărei resolvere va fi sêu nimicirea castei și contopirea reale a tutulor jidovilor în diferitele națiuni printre cari locuesc, sêu legi generale restrictive cari să garanteze naționalitățile și societatea de acțiunea lor disolvătoare.

Așteptăm cu încredere și fermetate acea oră a dreptății, fără nici o intențiune de violență, dér și fără nici o slăbiciune.

Terminăm, domniile redactore, asigurându-vă că, prezentând acêstă espunere a cestiunei jidovilor în România, intențiunea noastră nu este de loc de-a intra în polemică cu acei jidovi anonimi, precum cei ce scriu în numărul dv. de la 4 Iuliu, cari insultă națiunea în mijlocul căreia găsesc un bun trai, de care nu se pot bucura aiurea, și ultragiază legile țerei. A spune o dată pentru tot-dé-una ce crede junimea română și cum va lucra ea în acêsta cestiune, ecă singurul nostru scop.

Primiți, etc.

A. Stoianescu. — C. Istrate. — M. Economu. — C. I. Nenigor. — G. Georgescu — Zacharia Vasiliu. — Scvola Ioan. — Ilariu Hodoșiu. — N. Badenski. — V. Călimănescu. — Eug. Costinescu. — C. Plesniță. — A. Nenișor. — G. V. Manica. — G. A. Otnescu. — Anton Nenovănu. — I. Cârstoescu. — C. T. Cristofor. — Grigore M. Jipescu. — Z. B. Kiriac. — P. Bălăcănu. — I. Grigorian. — L. Eleuterescu. — A. Herescu. — C. C. Peticari. — C. G. Pistrău. — C. Aristide. — Al. Al. Demetrescu. — D. Niculescu. — Ion I. Rădulescu. — G. D. Căpitanovici. — C. Filipin. — C. Temistocle. — B. G. Gărdescu. — T. D. Căpitanovici. — I. Mateescu. — I. Orghidan. — Radu Novianu. — C. Petrescu. — I. Trifonescu. — C. Crapele. — Medigrescu. — D. Bălăcănu. — S. Constantinescu. — C. Ionescu. — N. Popilian. — C. B. Dimulescu. — Georgiu Dumitrescu. — Const. D. Ștefănescu. — Gh. I. Dumitriu. — I. G. Bibicescu. — N. Alessandrescu.

Pentru a dovedi în ce mod agenții administrațiunii se silesc a face pe câte un cetățen să și retragă sub-scrierea din petițiunea adresată Domnitorului cu ocaziunea convențiunii comerciale, publicăm următorea scrisoase, ce primim de la d. Gorianu:

Domnilor redactori,

A doa și dupe publicarea, în ziarul ce dirigeți, a petițiunii către M. S. Domnitorul, subscrisă de mai mulți onorabili cetățeni din Capitală mă pomenesce cu d. Iorgu Tănăsescu, șeful atelierelor Imprimeriei Statului, că mă invită ca, din ordinul d-lui director, să subscriu o declarațiune—dictată din interiorul cancelariei acêstei Imprimerii, și care s'a și publicat în ziarul «Pressa», subscrisă de trei domni lucrători din acêstă Imprimerie — către domnia-văstră, prin care să-mi neg sub-semnătura ce dasem în menționata mai sus petițiune. Eu însă, vëdend că faptul care mi se cerea nu era demn de un om cu conștiință și raționament sănătos, am refuzat de a sub-serie acea declarațiune.

Nu mult dupe acêsta, Sâmbătă, 19 ale curenteii luni, mă pomenesce că mă invită d. director al Imprimeriei Statului în cancelaria d-sêle și mă întrébă decăt eu am sub-scriș petiția către M. S. Domnitorul. Am răspuns: «Da, d-le, sunt I. S. Gorianu și eu am sub-scriș acea petițiune.» D-sa la acest răspuns, pôte neașteptat, imi dice că m'a chiamat ca să 'mi spuă că sunt destituit din cauză că am sub-scriș acea petițiune, qicându-mi tot-de-o dată că să nu creș că se feresce de cine-va destituindu-mă pentru acest motiv, de-ôre-ce în acea petiție se insulta Domnitorul: eu, ca lucrător al Statului, nu trebuia să o sub-scriu. La acesteia am răspuns că nu am putut înțelege nici o insultă la adresa M. S. Domnitorului prin acea petiție, care nu era decăt o simplă plângere din partea cetățenilor Români către suveranul lor.

Ast-fel, fusei destituit.

Ceea ce nu pot înțelege, domnilor redactori, este că d. director în referatul d-sêle nu spune adeverata cauză pentru care m'a destituit. D-sa imi dise, când m'a chiamat ca să 'mi facă cunoscut că sunt destituit, că nu se feresce de nimeni destituindu-me, cea ce mă făcea să creș că în referat va pune adeverata cauză care 'l făcea a mă destitui. Mare a fost însă, domnilor redactori surprinderea mea când vëdui că d-sa în referat dice: «Domnul cutare (eu), abătându-se de la datoriele sêle de lucrător, se destitua.» Cari sunt acele datorii pe cari nu 'mi le am împlinit? nu se menționează, nu se specifică nici-de-cum. Dér ce dice? Sunt forte pretențiuni, merg prea departe în privința specificărilor! Nu trebuie să uit că termenii vagi sunt pentru cei mari și puținți acea ce erau în gura lupului pretențiunile ce avea asupra inocentului miel, când, din nefericire pentru acesta, se întâlnează la același rîu. Ori cum, domnilor redactori, trebuie să ținem acêsta ca constatat: d. director roșesce a spune adeverata cauză a destituirei mele și face recurs la termenii vagi.

Primiți etc.

I. S. Gorianu.

PROGRAMA PARTITULUI NAȚIONALE-LIBERALE Aderări

Din Zimnicea, Teleorman:

Gheorghe P. Miracheiu, proprietar și comerciant, alegător în col. I. — Niță Popescu, comerciant băcan și proprietar. — Dumitrie Costovici, proprietar și comerciant. — Matei Micu, proprietar și comerciant. — Naie Mihălescu, comerciant, proprietar și băcan. — Anghel D. Manea, proprietar și comerciant. — Ion G. Cristianu, proprietar și comerciant, cismar. — Crăciun Dumitriu, proprietar și comerciant. — Solomon Alecsiu, profesiune liberă. — T. P. Bolcangiu, proprietar și băcan. — Tudor Ciolac, proprietar, comerciant cărciumar. — Dimitrie T. Ciolac, comerciant. — Dimitrie Chirișescu, proprietar, bărbier. — Ivan Bratu Mirea, proprietar, comerciant cojocar. — Matache Gheorgescu, proprietar, comerciant. — Nae G. Constantinidescu, comerciant băcan. — M. I. Selimescu, proprietar, comerciant băcan. — Dobre Viădescu, proprietar, comerciant. — Petre Vasilescu, proprietar, comerciant cărciumar. — Radu Tudor, proprietar, comerciant cojocar. — Iordan Nidelescu, proprietar și croitor. — Costea Ivan, proprietar și cojocar. — Radu Neșulescu, proprietar și comerciant. — Mincia Nidelea, proprietar și comerciant. — Nicolae Trifu, proprietar cireșar. — Coștea Petrovici, proprietar și comerciant. — Petre Ispas, proprietar și comerciant. — I.

van Chiru, proprietar, comerciant cărciumar. — Zucă Simion, proprietar și comerciant. — Tudor Civei, proprietar și agricultor. — Năstase Mareș, proprietar și agricultor. — Toncia Mareș, proprietar și agricultor. — Petcu Bolcangiu, proprietar agricultor. — Gheorghe Bucă, proprietar și comerciant. — Dumitrie N. Sistovănu proprietar agricultor. — Tudor Ciulac, Negru proprietar agricultor. — Marin Cinci-Décă, proprietar agricultor. — Ilie Tabacul, proprietar, tăbăcar. — Alecu Trifu, proprietar, comerciant cărciumar. — Marincea Dimitrescu, proprietar și comerciant. — Damitru N. Chioțea, proprietar agricultor. — Nideleu Voicu Coddă, proprietar și cojocar. — Tache I. Tabacul, proprietar cismar. — Marin S. Petrănu, proprietar, cojocar. — Iordan Conu, proprietar, cismar. — Petre Andrei, proprietar cojocar. — Dumitru Stoën, proprietar, cojocar. — Anghel Șerbu, proprietar, agricultor. — Dumitrache Șerbu, proprietar, agricultor. — Iancu I. Oltănu, proprietar, agricultor. — Nășu A. Lioca, proprietar, agricultor. — Florea Michalcea, proprietar, agricultor. — Vasile Fulga, proprietar, agricultor. — Tudor Ivan, proprietar, dogar. — Nicolae Miler, tēmplar. — Vasile Seca, proprietar, agricultor. — Neacșiu Barbu, proprietar și agricultor. — Tudor A. Barbu, proprietar și agricultor. — Florea Bănuță, proprietar și agricultor. — Tudor Ivănuș, proprietar și agricultor. — Tănase Rotaru, proprietar și agricultor. — Stancu Păun, proprietar și agricultor. — Petre Curelea, proprietar și agricultor. — Vasile Petrănu, proprietar și agricultor. — Dumitrache Lica, proprietar și agricultor. — Albu Dumitru Căje, agricultor. — Vasile Cioban, proprietar și agricultor. — Marin Popescu, proprietar și comerciant. — Opreșan Ene, proprietar și agricultor. — Ivan Căje, proprietar și agricultor. — Sandu Zamanu, proprietar și agricultor. — Teodor Ivănuș, proprietar și agricultor. — Ilie Stoicheci, proprietar și agricultor. — Florea Michalcea, agricultor. — Voicu Fântănenu, proprietar și agricultor. — Albu Ghibibianu, proprietar și agricultor. — Nicolae Pavel, comerciant pescar. — Doia Ciocă, proprietar și agricultor. — Petre Ciocă, proprietar și agricultor. — Gheorghe Prună, proprietar, agricultor. — Vasile Hanger agricultor. — Zamfir Nicolae, agricultor. — Marin Aguridă, proprietar și agricultor. — Alecsandru D. Pavel, proprietar și agricultor. — Teodor Coloto, proprietar și agricultor. — Ilie Radu Cioban, proprietar și agricultor. — Gheorghe C. Spiridon, proprietar și agricultor. — Ispas D. Negru, proprietar și agricultor. — Florea Dincă, proprietar și agricultor. — Dumitru Căje, proprietar și agricultor. — Oprea Tlimănzănu, proprietar și agricultor. — Vencu P. Nabotrof, proprietar comerciant și manufacturer. — Dumitru T. Mărculescu, proprietar și comerciant. — Nicolae Ion, cismar. — Petrache Gg. Tabacu, proprietar și tăbăcar. — Alecsu Hristof, proprietar și croitor. — Anghel D. Miracheiu, proprietar, comerciant băcan. — Ivancea Căprulescu, proprietar și butar. — Velea Tociu, proprietar și comerciant. — Marincea Bolcangiu, proprietar, pescar și băcan. — Pavel Ștecu Bolcangiu, proprietar și comerciant. — Ștecu Bolcangiu, proprietar, dogar. — Ilie Lălu, proprietar, pescar. — Constantin Dumitriu, proprietar butar. — Gheorghe Hagi Mateescu, proprietar, croitor, manufacturer. — Marin Pencu, proprietar, cismar. — Mareș Ispas, proprietar, cojocar. — Preotul Ion Opreșcu, preot și proprietar. — Ion Antonescu, proprietar și croitor. — Dumitru Nicolău, comerciant. — Ghiță Ionescu, proprietar, comerciant. — Ghiță Glondescu, proprietar actualmente consilier. — Nicolae Stoenescu, proprietar, comerciant, speculant. — Dumitru Petrovici, proprietar și comerciant. — Simion N. Percemliu, proprietar și comerciant. — Minciu Stancu, proprietar și comerciant. — Panait Dumitru, proprietar, băcan. — Temistocle Ionescu, proprietar, cismar. — Apostol S. Svoroni, proprietar, arendaș. — Anghel Christu, proprietar și comerciant. — Ion Stoian, proprietar, cismar. — Lazăr Nicolău, proprietar, cojocar. — Mihalache Apostolovici, proprietar și comerciant. — C. Ciupăgia, proprietar. — Christu Gonciocici, proprietar și comerciant. — Dumitrie Angelescu, proprietar și comerciant. — Tudor Ștefănescu, proprietar și comerciant. — Marin St. Drăguță, proprietar și agricultor. — Dobre Gera, proprietar, agricultor, consilier. — Save Voicu, proprietar și comerciant. — Petrache Popovici, proprietar și comisionar. — Costea Popovici, proprietar și comerciant. — Ilie Ghiolu, proprietar și comerciant. — I. Ilieșu, comerciant. — Petrache I. E. Tropoliu, proprietar și comerciant. — Nicolae Angelescu, proprietar, Scăunașii. — C. S. Bolcangiu, proprietar și agricultor. — N. D. Vălcănescu, proprietar, inginer hotarnic.

Din Tutova și Bărlad:

Iordache Ganea, mare proprietar și fost deputat. — C. Lambrino, proprietar urban. — V. Romalo, arendaș și fost deputat. — V. Mitrea, fost președinte și proprietar. — P. Mircea, comerciant și proprietar. — N. Filipide, proprietar și fost primar. — N. I. Bujorănu, mare proprietar. — P. Armașu, advocat, mare proprietar și fost primar. — Ion A. Sturdza, advocat. — P. Nicolau, mare proprietar și fost consilier. — I. P. Nicolau, comerciant și fost primar. — Ion Coroiu, mare proprietar și fost primar. — Constantin Ion, mare proprietar. — T. V. Ursulescu, proprietar și arendaș. — Iancu Filipidi, proprietar. — V. Dodu, proprietar și comerciant. — I. I. Chirănuș proprietar și comerciant. — Chiriac Gaiu, proprietar. — Nicolae Ion Filibiliu, proprietar și comerciant.

— Panait Georgiu, alegător în colegiul II. — Nicolae Danciu, alegător în colegiul II. — Dimitrie Marcu, avocat. — Pavel Apostol, mare proprietar. — Ion G. Munteanu, avocat. — C. Stoinescu, arendaș și fost președinte municipal. — N. Năescu, alegător în colegiul II. — V. Nicolau, comerciant și proprietar. — Ion Legas, avocat, mare proprietar și fost judecător. — O subsemnătură nedescifrabilă. — D. Năescu, proprietar și comerciant. — Ion C. Saulea, proprietar și comerciant. — Alecu Costache, mare proprietar și fost senator. — Panait Frumușache, comerciant și proprietar. — I. G. Gălcă, mare proprietar și fost deputat. — G. Alexandru, comerciant și proprietar. — Ganciu Lalu, comerciant și proprietar. — M. Ghibănescu, comerciant și proprietar. — V. Chiriac, comerciant și proprietar. — G. Galațanu, proprietar în oraș. — Căpitan A. G. Buciac, mare proprietar. — Iorgu I. Gălcă, proprietar și alegător în colegiul II. — Ciuca, mare proprietar. — Gr. Michăilescu, proprietar în oraș. — N. Manoliu, proprietar și alegător în colegiul II. — C. Dimitriu Ralea, proprietar și alegător în colegiul II. — Teodor Nicolae, proprietar în oraș și alegător. — Lascarache Georgiu, alegător în colegiul III și proprietar. — Gr. Maftel, alegător în colegiul III și proprietar. — G. Rășcan, alegător în colegiul III și proprietar. — Costache Constantin, alegător în colegiul III. — Alecu Tănase, alegător în colegiul III. — Aristidi F. Chiriac, alegător în colegiul III. — I. Popovici, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — Vrabie Iconomu, mare proprietar și fost președinte al municipalității. — Costin Vasiliu, proprietar în oraș. — G. Avram Iconomu, proprietar în oraș și fost protoereu. — G. Barbu Iconomu, proprietar în oraș. — N. Ion, proprietar în oraș. — I. P. Ilescu, proprietar în oraș și alegător în colegiul III. — Gheorghe Dimitriu, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — I. Bucur, alegător în colegiul III. — I. Nicolau, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — Vasile Năstase, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — Sava Savin, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — G. Constantinov, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — Gavril Anastasiu, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — Michail Popovici, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — G. Nichitovici, alegător în colegiul III și proprietar în oraș. — G. Palidi, alegător în colegiul III. — P. Pogonatu, proprietar și alegător în colegiul II. — C. I. Miculescu, mare proprietar. — Dimitrie Botănu, mare proprietar. — D. Juvara, arendaș și alegător în colegiul II. — I. Tudor, proprietar și alegător în colegiul I. — V. Nicolau, mare proprietar și fost deputat în divanul ad-hoc. — E. Nicorescu, proprietar urban. — Q subsemnătură nedescifrabilă. — Ion Anghelută, proprietar și alegător în colegiul II. — H. Vasilichian, comerciant. — G. Rerța, alegător în colegiul III. — D. Ionescu, alegător în colegiul III. — A. Mavrocordat, mare proprietar. — Nicolae Nicorescu, proprietar urban, arendaș și fost profesore de liceu. — Ion T. Forța, proprietar și comerciant. — D. I. I. I. I., comerciant și proprietar. — S. Atanasiu, comerciant și proprietar. — P. Vasiliu, proprietar. — I. Teodor, proprietar urban. — Milea Brănzescu, proprietar și comerciant. — D. Gurescu, proprietar urban. — Eugeniu Voinescu, mare proprietar. — N. Dimitriu, proprietar și alegător în colegiul III. — G. ConstantinoVICI, proprietar urban. — T. Velcovici, proprietar în oraș și alegător în colegiul III. — O subsemnătură nedescifrabilă, alegător în colegiul III. — O subsemnătură nedescifrabilă, alegător în colegiul III. — O subsemnătură nedescifrabilă, proprietar și alegător în colegiul II. — Dimitrie Christea, proprietar urban, alegător în colegiul II. — Pavel Georgiu, alegător în colegiul III. — G. G. Buliga, alegător în colegiul III. — I. Dimitrescu, alegător în colegiul III. — Petrance Peiu, alegător, în colegiul III. — O subsemnătură nedescifrabilă, alegător în colegiul III. — G. Dimitriu, alegător în colegiul III. — O subsemnătură nedescifrabilă, alegător în colegiul III. — Dobre Georgiu, alegător în colegiul III. — D. Vasiliu, alegător în colegiul III. — Simion Vasiliu, alegător în colegiul III. — St. Georgiu, proprietar urban. — C. Tomescu, proprietar urban, alegător în colegiul II. — G. Mateescu, mare proprietar. — Niță Corbea, avocat și proprietar. — Sandu Fălceanu, alegător în colegiul III.

Din Râmnicul-Sărat:

C. T. Orovenu, proprietar și comerciant. — Marin Dimitrescu, proprietar și comerciant. — Costache Săvulescu, proprietar și comerciant. — Ghiță Lupescu, proprietar și comerciant, fost membru în consiliul județian. — Gheorghe Grigorescu, proprietar și comerciant. — B. Protopopescu. — An. Antonescu, proprietar și comerciant și fost membru în consiliul comunale. — P. Georgescu, proprietar și comerciant. — Iosif T. Orovenu, proprietar și comerciant. — Hristache Angelescu, comerciant și proprietar. — C. Michăiescu, proprietar, fost deputat, membru în consiliul comunale. — N. Dimitrescu, proprietar și comerciant. — Iancu Popovici, proprietar. — P. Teodorescu, proprietar și profesor. — P. R. Sulică, comerciant. — I. O. Stefan, comerciant. — G. Michăiescu, comerciant și proprietar. — Stavache Tătulescu, pescar și proprietar. — D. Zosescu, funcționar.

— G. Ionescu, industriaș. — A. Marinescu, proprietar și arendaș. — Ieni Mateescu, industriaș și comerciant. — Ionita Crăciunescu, industriaș, comerciant și proprietar. — Alecsandru Ortășescu, industriaș și proprietar. — I. Costantinescu, comerciant și proprietar. — M. I. Popescu, proprietar. — S. Ilescu, proprietar, comerciant și fost consilier comunale. — I. Asănechescu, proprietar, comerciant și industriaș. — G. Protopopescu, proprietar și comerciant. — Tudor Stănculescu, proprietar și comerciant. — I. Grigoriu, proprietar și comerciant. — D. Hristescu, proprietar și comerciant. — P. Georgescu, comerciant și cofetar. — Chr. Moiescu, proprietar și alegător în colegiul I. — I. Mateescu, proprietar, comerciant și membru comunale. — D. Ionescu, comerciant. — I. Vasilescu, comerciant. — Barbu Niculescu, comerciant și proprietar. — I. Simionescu, comerciant și proprietar. — N. Enescu, proprietar și comerciant. — I. Anghelulescu, proprietar și comerciant. — N. I. Munteanu, comerciant. — Th. Ionescu, proprietar și comerciant. — M. Marcu, comerciant. — Ghiță Ștefănescu, proprietar. — Sava Gheorgiu, comerciant și proprietar. — Ionita Nicolau, proprietar și comerciant. — Sava I. Jinga, proprietar și comerciant. — Dumitru D. Dumitrescu, proprietar și comerciant. — Hr. Teodor, comerciant și proprietar și industriaș. — Nicolae Bucuroiu, proprietar și comerciant. — Ion Ionescu, comerciant. — Grigore Marin, comerciant. — I. Enescu, comerciant. — G. Mușescu, proprietar și comerciant. — Ion P. Petrescu, fost profesor de agricultură la școala normală a societății din București, actuale de profesiune liberă. — I. N. Gociulescu, proprietar și comerciant. — Radu Baliham, proprietar și comerciant. — N. Ștefănescu, comerciant. — Vasile Teohari, comerciant și proprietar. — Eneaș Ionita, proprietar. — Nedescifrabilă. — Anton Manolache, proprietar și alegător în colegiul III. — P. Grigorescu, proprietar. — N. Boiangiu, proprietar. — Stoian Constantin, proprietar și comerciant. — Arsene Brătescu, proprietar și comerciant. — Ion Ichimescu, proprietar. — G. Damian, comerciant. — Vasile M. Văduva, proprietar. — C. Vasilescu, proprietar și arendaș, fost membru în consiliul comunale. — Ghiță Simionescu, proprietar și comerciant. — Ion P. Ion, proprietar și agricultor. — I. Nicolau, comerciant. — Radu Alexandru, proprietar și agricultor. — Olărescu, proprietar și comerciant. — N. P. Pălănescu, comerciant. — Dumitru Georgescu, proprietar și comerciant. — B. I. Ciupitu, proprietar și comerciant. — Constantin Marincea, proprietar și agricultor. — Radu Filoti, proprietar. — Constantin Paraschivescu, comerciant și proprietar. — P. F. Robescu, proprietar și alegător în colegiul I. — Al. Năstășescu, proprietar și comerciant. — C. Palos, proprietar și comerciant, fost primar al comunei Boldu. — Năstase Stăncescu, proprietar și comerciant. — I. Ionescu, proprietar și alegător în colegiul III. — Mărgăritu Negru, proprietar și arendaș. — Michail Ionescu, proprietar și agricultor. — T. Ionescu, comerciant și alegător. — V. Nicolae, industriaș și comerciant. — I. M. Borasnia, comerciant și alegător. — C. Michăiescu, proprietar și comerciant, fost membru în consiliul comunale. — Ghiță R. Pardosiu, comerciant și proprietar. — C. Ionescu, proprietar și comerciant. — I. Oprisan, comerciant. — P. I. Părlățescu, comerciant și proprietar. — Dumitru Nicolae, industriaș. — Hristodor Vasile, proprietar și comerciant. — Stefan Gabrilescu, comerciant și proprietar. — Ion Teodorescu, proprietar și comerciant. — Pantazi Dumitru, proprietar, industriaș. — R. Walianu, comerciant. — E. Niculae, proprietar și comerciant. — T. Nițescu, proprietar și comerciant. — H. Merisor, proprietar și comerciant. — C. St. Dragomirescu, proprietar. — Th. Stănescu, comerciant și proprietar. — Ion Teodorescu, comerciant. — N. Modrănu, proprietar și comerciant. — B. Protopopescu, proprietar și comerciant. — Eustate Cristoforănu, avocat, fost director al prefecturii, membru în consiliul comunale și ajutor de primar. — Dr. D. Chriteșcu, mare proprietar, alegător în colegiul I și dr. în medicină. — Hristescu Ion, mare proprietar, fost în mai multe rânduri membru în consiliul comunale. — Radu Niculescu, proprietar și comerciant. — Scarlat Moșescu, proprietar, alegător în colegiul II. — Const. Fleva, mare proprietar și fost deputat. — Iancu Niculescu, mare proprietar, și alte nouă semnături nedescifrabilă.

Din Giurgiu

Hariton Racotă, fost prefect, mare proprietar. — Rose Ștefănescu, consilier comunale, proprietar și avocat. — Filache Vasilescu, comerciant de cereale și proprietar. — Constantin Mateescu, fost președinte de trib, decan al ordinului advocaților și proprietar. — Marin Popescu, comerciant bogasier și proprietar. — Doctorul G. Alexescu, proprietar. — Radu Zaharia, comerciant și proprietar. — Ion Fotescu, proprietar alegător în colegiul II. — Ion Stănescu, comerciant marchitan. — Costache Cristu, comerciant ferar, proprietar. — Alece Cristescu, avocat. — Stoian Cernea, comerciant și proprietar. — Teodor Tahmengi, angajat la Regia Monop. Tutunurilor. — Andrei Stăncescu, comerciant de cereale și proprietar. — Grigore G. Carcali, avocat. — Ion State Antonescu, cultivator de tutun și comerciant. — Dumitru Pârlogău, comerciant de cereale. — Florea Marinescu, proprietar. — Gheorgh P. Calianu, comerciant și proprietar. — Dimitrie Corbănu, crescător de vite, comerciant și proprietar. — N. Ionescu, comer-

ciante și proprietar. — Răducanu Ionescu, comerciant și proprietar. — Petre Stoianovici, proprietar. — Dem. Rădulescu, avocat. — Tudorache Dancovici, fost tatungiu și proprietar. — Gheorghe Ionescu, comerciant. — Vasile Hagi Tone, proprietar. — Stan D. Tiganilă, comerciant cărciumar și cerle, proprietar. — M. P. Serbănescu, comerciant. — Anghel Donovici, proprietar și comerciant. — Radu Popa Ion Sore, comerciant și proprietar. — Alesandru Dumitrescu, proprietar. — Petrance Stoian, proprietar. — Stefan Tudor, proprietar. — M. Comănescu, proprietar. — N. Dumitrescu, comerciant. — Dobre Ion, cojocar și proprietar. — Ion Croiac, cojocar și proprietar. — Hrist. Theodorescu, cojocar și proprietar.

Primum următorul anunț pe care îl reproducem, după ziarul *Românul* cu cea mai mare plăcere.

Felicităm pe dd. B. Florescu și G. Kirilov de stăruințele ce și dă.

D. B. Florescu are titluri la simpatia publică prin persecuțiunile injuste ce a întâmpinat de la d. Maiorescu din cauza independenței opiniilor sale politice.

D. G. Kirilov are nu mai puțin titluri la aceeași simpatie din cauză că, fiind licențiat în științe din facultatea din Paris, n'a putut obține de la inteligența noastră ministru al instrucțiunii, decât un post de 200 lei pe lună.

Sperăm că acești domni, tineri și instruiți, își vor da silințele să răspundă în elevii ce li se vor încredința principiurile de știință, de moralitate și de patriotism.

Etă anunțului de care vorbim:

Acest liceu va cuprinde clasele primare și gimnaziale, precum și cursuri de preparație la școlile guvernului, militară, comercială, de poduri și șosele, etc.; la acest liceu este anexată și școala de preparație la bacalaureat, fondată de dd. Bonifaciu Florescu și George Kirilov.

Se crede în genere că, pentru un copil, orice profesor e bun; este o mare eror, căci de la început, de la basă atâră țaria edificiului. Am ride de cine ne va spune că vrea să rădăce o casă de cinci caturi în pământ pe o temelie de cărămidă sâu de nisip. De la buna predare în clasele primare atâră țaria băiatului în clasele gimnaziale. Espunem ast-fel pe copil a deveni un școlar lenș, un fruct fără folos, un bărbat mediocru sâu chiar vătămător. Nu este speranță a se îndrepta copilul în primele clase gimnaziale; în gimnasiu sunt o sută și mai bine școlari în fiecare clasă.

Profesorul predă 12 lecțiuni pe lună; și... cât timp perdut pentru a striga după catalog pe școlari, și pentru acele câte-va întrebări ce pôte pune unor școlari abia! Și această întrebare făcându-se dupe ordinea alfabetică, rezultă că școlarul nu învețe de cât în ziua în care i vine rândul d'a eși la întrebare.

În liceul frances, profesorul n'are trebuință să, strige catalogul. El predă lecțiunea; guvernorul cum se face în Franția, este însărcinat, în timpul meditațiunii, să întrebe pe toți școlarii și să le dea note, ast-fel în cât opul profesorului este mult ușurat și timpul sâu economizat.

Un alt desavantagi al gimnasiilor este că în liceul frances copilul nu umblă pe uliți, nu și per de timpul mergând și venind de două ori pe zi, și câștigă ast-fel o oră și mai bine pentru lucru, și de altă parte nu ajunge la școlă ostenit, nu este espus la plôia și zăpădă, ș'are prin urmare și sănătatea sea conservată și mai mult gust la lucrare.

Doi profesori speciali sunt însărcinați cu meditațiunea limbii latinesce și a matematicilor, și în recreațiunii școlarii sunt supraveghiați de doi pedagogi francesi, însărcinați de a i deprinde în limba lor.

Cu clasa 3-a gimnazială încep studiile sub profesorii speciali. D. Bonifaciu Florescu, licențiat în litere din Franția, și fost profesore de facultate, va fi însărcinat cu predarea istoriei și geografiei; d. B. Florescu și d. Raul de Pontbriant își vor împărți cursurile de limbă. D. George Kirilov, licențiat în științele matematiche din Franția, se însărcinează cu cursurile de științe esacte și fisice.

Dd. B. Florescu și G. Kirilov, fiind asociați cu d. R. de Pontbriant, vor consacra timpul lor pentru a face din liceul frances un liceu model.

Convins de rezultatul ce va dobândi stabilimen-

tu, d. R. de Pontbriant va primi fôră plată pe acel școlar din gimnasia care, dând concurs cu ai sâi, va eși învingător, cu condițiune că va fi d'o etate egală, și că n'a nrmat de cât clasele inferioare acelei pentru care dorește să dea concurs.

Un curs speciale este destinat la preparațiunea bacalaureatului. Acest curs începe de la 1 Septembrie și se termină pentru prima sesiune a anului. În fine, aneșuinea la acest liceu a unor cursuri de preparație la școlile guvernului este o inovațiune care va fi apreciată de toți.

Condițiunile admisiunii:

1. Cursurile ținând de la 1 Septembrie până la 1 Iuliu, nici un școlar nu este admis pentru un termen mai scurt de 5 luni, și prețul se plătesce în două câșturi, la 1 Septembrie și 1 Februnrii. Câștul început se plătesce întreg.

2. Nu intră în acest preț lucrurile trebuincioșe la scris și desemnat, cărțile și lecțiunile particulare nensemuate în programa guvernului.

3. Patul și așternutul copilului rămânând în internat în timpul vacanțelor, va fi privit ca o nouă învoire pentru câștul următor.

4. Aceste condițiuni, fiind publicate, formeză lege pentru ambele părți.

5. Prețurile vor fi pe an:

Internii din clasele primare 800 lei.

Internii din 1-a și 2-a gimnazială 900 lei.

Internii din celelalte clase gimnaziale, precum și la cursurile de preparație 1,200 lei.

Esternatul va fi de 50 lei pe lună pentru orice curs.

D. R. de Pontbriant, dirigiând pene acumpensionatul frances, întrunesc condițiuni de esperință, cari vor fi garanția părinților, și pentru instrucțiune, titlurile d-lor B. Florescu și G. Kirilov vorbesc în destul. Cu timpul, se vor puté lua și alți profesori pentru unele cursuri.

Peste curând se va închiria o casă aerôsă și încăpătoare, unde se va muta internatul.

R. de Pontbriant.

Directorul liceului frances și profesora Matei-Basarab, strada Șerban-vodă, No. 63.

CURSUL PIETEI

30 Iuliu 1875.

dob.	scadența cupnelor	Obligațiuni.	CURSUL
10 i. s.	23 Aprilie 23 Octombrie	rurală.	103 1/2 l. s.
8 i. s.	1 Iuliu 1 Ianuarie	domenială, ex-cupon.	102 l. s.
7 i. s.	1 Ianuarie Iuliu	scrisuri fonciare.	90 l. s.
		urbane.	85.50 a 86
5 i. s.	2 Iuliu Noembrie	(300 lei) casei pensiunf.	195 l. s.
		comunale.	94 —

Acțiuni.

5 i. s.	1 Iuliu	Căilor ferate române.	30 —
8 i. s.	1 Ianuarie	Societatea în. român (500, Iuliu liberati 250 lei)	290 —
8 i. s.	2 Ianuarie	500 l. Soc. Dacia.	760 —
8 i. s.	30 Iuliu 31 Decembrie	500 l. Soc. de gaz.	— —
8 i. s.		Societatea Romania 103 — — a 2-a emisiune —	133 —

D. G. Petrescu, avocat și vechiu profesor de drept public și administrativ, face cunoscut clienților sâi și onor. public că, fiind reținut și în timpul vacanțelor în București, se însărcinează a pleda înaintea tuturor instanțelor, tribunale, curți de apel și înalta Curte de Casatiune procesele ce i-se vor încredința, precum de asemenea de a reprezenta pe părți înaintea autorităților administrative și militare, va îndeplini din naintea creditului funciar procedura pentru a obține împrumuturi. Consultațiunile se dau la domiciliul sâu dintre calea Vergului No. 2 și Lucaci No. 2 bis, suburbia Sf. Vineri, în toate zilele, de la 7—11 dimineața și de la 5 până la 8 1/2 după amiază. (5-4)

DOCTORUL „BALLY“

De la facultatea din Paris se ocupă special cu toate maladiile sistemului nervos: așa *Alienațiune, Mentale, Hypochondrie, Melancolie, Epilepsie, Hysterie, Convulsii, Nevralgii și Paralysis* de tot felul etc. etc.

Consultațiuni în toate zilele dimineața de la 11—1 și după amiază de la 4—6 Calea Șerban-Vodă, (Podul Beilicului) No. 48 12—7